

MARIA IN DE ZOMER

Alhoewel een jaar omkranst wordt door verschillende Mariafeesten, mogen we haar ook midden de zomer vieren. Op 15 augustus gedenken we de ten hemel opneming van Maria. In de Oosterse kerk spreekt men van het 'inslapen van Maria', de dormitio. Omwille van haar eenvoud en haar waarachtigheid, wordt zij nu door God verheven. Zo verrassend is God. Hij verheft de geringen, en de groten stoor hij van hun troon... Zo verrassend is Maria, in haar trouwe eenvoud en dienstbaarheid.

Maria in Vlaanderen

Ook bij ons, in Vlaanderen, is Maria thuis. Al eeuwen lang neemt Maria een bijzondere plek in in het leven van ons volk, in het leven van de gelovigen en de kerk. In talloze kerken en kapellen vinden mensen spontaan de weg naar het Mariabeeld. En in alle stilte branden ze er graag een kaarsje. Veel kerken en vooral kapelletjes te lande zijn zelfs speciaal aan haar toegewijd. Wie maakt er in deze zomerse dagen niet eens de 'Kapelletjesroute' met de fiets?

En proberen wij dan nog even de betekenis van deze grote Maria-verering te verstaan? Daarom is het voldoende om even stil te staan bij de indrukwekkende werkelijkheid van haar leven: de weg die zij gegaan is, eerst als jong meisje, dan als moeder en tenslotte als de eerste onder de leerlingen. Maria heeft een spoor getrokken door deze wereld. Een spoor waarin mensen zich veilig en begrepen voelen. Omdat al het menselijke ook het deel van Maria haar leven was. Maar doorheen alles bleef ze vertrouwen in Gods belofte. Maria trekt tot op vandaag een spoor dat in stilte, liefde en eenvoud leidt naar Gods mens-geworden Zoon, Jezus Christus.

Maria in ons leven

Vandaag staat Maria niet op de reclameborden langs de weg. Zij schreeuwt ons niet toe met loze beloften en holle woorden. In alle stilte en eenvoud, heel bescheiden, zoekt zij een plaatsje in ons hart. De moederliefde die zij aan Jezus gaf, wil Maria vandaag aan ieder van ons geven. Zo kunnen we weer het mooiste wat er bestaat – de liefde – verstaan. Van Maria mogen wij het leren... Zachtheid en tederheid geven aan de armen, medelijden voor de gekwetsten, geduld voor de onwetenden, vriendschap voor de vreemdelingen, ... Ook dat heft Jezus ons voorgeleefd. Zoals zijn moeder is Hij eenvoudig en onopvallend, zijn weg gegaan. Durven wij het ook? Eenvoudig en onopvallend de weg van de kleine goedheid gaan? Of leven wij toch liever voor het oog van de ander?

Ik laat hier graag even priester Manu Verhulst aan het woord:

*Maria, moedermens, ik kan mij voorstellen dat jij,
net zoals wij, gefascineerd bent
door de adembenemende waterval van menselijke vooruitgang.
En dat jij, net als wij, ook huivert voor de weerslag ervan
op het geluk en op de vrede in de wereld.*

*Als jij ons bezig ziet in de drukte van het verkeer of in de verstikkende files.
Als jij ons bezig ziet, drukdoend met gsm en internet.
Als jij onze waanwereld ziet, hoe wij leven tussen reclame en sensatie.
Maar vooral als jij ons betrapt op een moment van eenzaam verdriet,
van onmacht of van schuldbesef.*

*Maria, moedermens,
Wees dan even dicht bij ons als in de tijd van de weesgegroeten.*

*Maria, moedermens,
als jij 's avonds, als het donker wordt, nog eens naar de aarde kijkt
en al die lichtjes ziet die één na één doven in de nacht,
wees dan heel dichtbij al diegenen die niemand 'wel te rusten' wenst,
bij al diegenen die niemand hebben om voor te zorgen.*

*Dek jij hen toe met jouw mantel, vederlicht als de blauwe lucht,
zodat zij het kunnen uithouden en vrede vinden
als in de tijd van de weesgegroeten.*

Maria toont ons niet alleen de vreugde en de blijheid van het geloof, maar ook de kracht die daarvoor nodig is. Laten wij in alle eenvoud haar voorbeeld volgen. Graag wens ik je en alig Mariafeest, midden in deze zomer.

Johan Loones
(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)